

HET GOUDEN ROZENKRUIS
DOOR
CATHAROSE DE PETRI

ROZENSERIE IV

Tweede herziene druk 1985
Rozekruis Pers – Haarlem

Internationale School van het Gouden Rozenkruis
Lectorium Rosicrucianum
Bakenessergracht 11-15, Haarlem, Nederland

ISBN 90-6732-017-x

© 1985 Rozekruis Pers, Haarlem, Nederland

INHOUD

Woord vooraf

- I De Geestesschool in openbaring
- II Tempelorde
- III De menselijke stem
- IV Het oog, de transformator van lichtkracht
- V Waarlijk menszijn
- VI De zeven brandpunten
- VII Het licht van de oorspronkelijke zuivere natuurkracht
- VIII De stroomkring der tegennatuur
- IX Het overkoepelveld van de nieuwe Aarde
- X Het zal geschieden dat al wie de naam des Heren zal aanroepen, behouden zal worden
- XI De Medusa
- XII De zielemens in mij moet wassen, ik moet minder worden
- XIII Verzoeking in de woestijn
- XIV Een heilig priesterdom van de nieuwe levensstaat
- XV Het nieuwe astrale voertuig, de mantel der liefde ioó
- XVI Het verzegelen van het voorhoofd met het nieuwe teken
- XVII De graanoogst en de wijnoogst
- XVIII De Gnosis roept ook u
- XIX De fase der uitredding heeft reeds en aanvang genomen
- XX Terugkeer tot het hart van uw microkosmos
- XXI tempelsymboliek

WOORD VOORAF

Dit boekje wil voor de mensheid de onloochenbare arbeid der Universele Broederschap vertolken. Het wil de mensheid duidelijk maken:

waarom de Universele Broederschap in de aardse versterving neerdaalt,

waarom bij voortduring een uitnodiging tot de mensheid wordt gericht om toch het ene pad ter verlossing te gaan,

waarom de mens het zelfvervaardigde waanleven zal dienen te verscheuren.

Moge de inhoud van dit boekje ertoe bijdragen zoekende zielen met enig verworven inzicht de weg van heiligmaking te wijzen, opdat de geestzielervulling in hen tot stand kome.

Dat eenmaal een ontelbare schare lijfelijk zal mogen ervaren op deze ene waarlijk bevrijdende weg door de jonge Gnosis te zijn geplaatst.

24 december 1960
Catharose de Petri

I

DE GEESTESSCHOOL IN OPENBARING

In iedere dag van openbaring zijn er tijdsgolven, waarin de verzonken mens de gelegenheid ontvangt op te staan uit de doods-natuur. In iedere dag van openbaring nemen diverse sterrenjaren hun loop. In ieder sterrenjaar zijn er vele momenten die zich voor gnostieke activiteiten in het bijzonder lenen.

Iedere openbaringsdag heeft een begin en een einde, zoals duidelijk is, hoewel deze voor de momentele mens in openbaring niet te peilen zijn: ten eerste omdat de tijdmaten die hierbij optreden bijzonder lang zijn, en ten tweede omdat «tijd» nimmer een constant verschijnsel is, doch aan relativiteit is onderworpen.

In den beginne van iedere dag van openbaring daalt de Gnosis alleen omlaag, in de hoop in deze openbaringsdag ontelbare malen met velen te kunnen opstijgen. Er wordt dus tijdens één openbaringsdag vele malen aan de mensheid de gelegenheid geschonken bij de oogst der bevrijden te behoren.

Naarmate nu de wetmatige gang in een dag van openbaring, of in een sterrenjaar daarvan, zich voltrekt, komt steeds het einde in zicht. Dit einde der dingen kan men bespeuren in de cultuur-gang der dialectiek. Zodra een cultuur gekomen is tot de kern van iedere levenswording, is de grens van het dialectische cultuur-leven bereikt. Men kan zulk een einde bemerken aan de algemene versnelling van de levensritmen, alsof een grote koorts de gehele mensheid heeft aangegrepen. Men kan het bemerken aan de neiging van de mensheid de grondslagen van het bestaan op te

sporen, deze vast in de hand te nemen, en zo haar toekomst te verzekeren.

De wereld biedt straks volgens de maatstaven der gewone natuur geen levensmogelijkheden meer. Er zal eenmaal geen voedsel meer zijn en alle energieën zullen uitgeput raken. En daarmee wordt dan het grote gevaar van de atoomwetenschap ontkend.

De Gnosis heeft dit alles voorzien en werkt koortsachtig om bij het naderen van een dergelijk tijdstip haar oogst binnen te halen. De Gnosis werkt onpersoonlijk. De Gnosis werkt door een zeventvoudige Geestesschool als haar instrument, dat op haar beurt door zelfoffering een veld van leven heeft gecreëerd waarin en waardoor de bevrijde Broederschap kracht kan doen voor de scharen die uitzien naar verlossing.

Zulk een zeventvoudige Geestesschool existeert ook in deze onze tijd. Zij heeft gestaltenis gekregen in het Lectorium Rosicrucianum. Het grote instrument des oogstes is ook nu weer levend geworden. Wil een Geestesschool bevrijdend voor de mensheid kunnen werken, dan moet zij vijfvoudig van geopenbaarde structuur zijn. Viervoudig wordt de Geestesschool reeds in steeds toenemende mate bezielde door de leerlingen van het Levende Lichaam. Doch willen Gnosis en Broederschap, vóór de snel naderende kosmische nacht intreedt, hun laatste oogst in het zesde kosmische gebied binnenhalen, dan dient ook met grote snelheid en dynamiek het vijfde aanzicht van het zeventvoudige Lichaam, dat van de innerlijke graden, met name het Gouden Hoofd, meer dan dit tot nu toe het geval is, bezielde te worden en bewoond te worden door volwassen zielgeborenen. Deze zielgeborenen moeten oprijzen uit, en hun verbindingsschakel vinden in, het vierde aanzicht der Geestesschool, met name de Priesterlijke Schare.

Zij dienen dit nieuwe astrale veld stralend en lichtend te maken door het grote blijde offer hunner daadwerkelijk betoonde redelijke godsdienst. Daarvan moeten zij die vrijwillig de kruisweg gaan, zich bewust worden.

Een lichaam zonder hoofd is dood, er kan geen ziel in wonen.

Een lichaam met een hoofd waarin schimmen van het verleden ronddolen, of van het ik-wezen van nu, is een gespleten gestalte.

Dit alles moeten zij die willen behoren tot de Geestesschool onderkennen, nu de tijden zich toespitsen en vol geworden zijn. De grote verwarring grijpt momenteel in de wereld overal om zich heen. Er is verwarring, omdat óf het hoofd, óf de voeten, of beide ontbreken. Hoofdloos is de mensheid, of gespleten van bewustzijn, wanneer er geen ware goddelijke rede is. Voetloos, omdat de redeloze leiding geen gefundeerde bodem vindt en daardoor geen volgelingen kan bezitten, zodat de verbreking volgen moet.

Dat de gnostieke Geestesschool deze ontredderingsgang niet volgen zal, is de voor ons liggende eis. Het Levende Lichaam van de jonge Gnosis moet een sprankelend Gouden Hoofd bezitten, waarvan bevrijdende leiding en kracht zullen kunnen uitgaan. Dan zal er ook een lange onafzienbare rij van volgelingen en naderenden zijn. Zo zal een lange vurige staart zich aftekenen tegen het donkere rood van de ondergang: de rij van hen die gered worden uit vele gevaren.

Dat ieder het hart opene voor de Gnosis, tot reiniging.